KURJER WARSZAWSKI.

Sobota. Dnia 5 (17) Marca 1855 roku. № 73. Jutro, Śgo Gabryela Arch:.

Dziś *Passja*, w Kościele PP. *Wizytek;* a jutro w wielu już wiadomych Świątyniach Pańskich.

Przez Rozkaz Cesarski, do Zarządu Wojennego d. 17 Lutego, mianowany: Zarządzający interesami Głównej kwatery Cesarskiej i własnego Jego Cesarskiej Mości konwoju, z Orszaku Jego Cesarskiej Mości Jenerał-Major Xiążę *Menszykow*, Jenerał-Adjutantem Jego Cesarskiej Mości, z pozostawieniem przy tych samych obowiązkach.

Przez Rozkaz Najwyższy na dniu 19 Lutego do Wydziału Wojennego wydany, Jego Cesarska Mość raczył przyjąć na się godność Szefa wszystkich tych pułków Lejb-Gwardji, których Szefem był Najjaśniejszy w Bogu spoczywający Cesarz Mikołaj Pawłowicz, oraz godność Szefa: batalionu Saperów Lejb-Gwardji, 1ej brygady Artylerji Lejb-Gwardji i 1go Korpusu Kadetów. Obok tego Najjaśniejszy Pan zachowuje godność Szefa innych pułków Gwardji i Armji, oraz Alexandrowskiego Brzeskiego Korpusu Kadetów, których Szefem Jego Cesarska Mość raczył być poprzednio, z wyjątkiem pułków: Lejb-Kirasyerów Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu, którego Szefem mianuje się Najjaśniejsza Cesarzowa Marja Alexandrówna; i Atamańskiego Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu, którego Szefem mianuje się Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Następca Tronu Mikołaj Alexandrowicz. Pułki: Lejb-Gwardji Huzarów i Lejb-Gwardji Ułanów Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu, mają się odtąd nazywać: pierwszy—pułkiem Lejb-Gwardji Huzarów Jego Cesarskiej Mości, drugi—pułkiem Lejb-Gwardji Ułanów Jego Cesarskiej Mości. Pułki Imienia Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu: Dragonów, Ułanów, Huzarów, Ekaterinosławski Grenadyerów, Erywański Karabinjerów i Borodiński Strzelców, mają się odtąd nazywać: pierwszy—pułkiem Lejb-Dragonów Jego Cesarskiej Mości. Drugi—Lejb-Ułanów Jego Cesarskiej Mości. Trzeci—Lejb-Huzarów Jego Cesarskiej Mości. Czwarty—Ekaterynosławskim Lejb-Grenadyerów Jego Cesarskiej Mości. Piąty—Erywańskim Lejb-Karabinjerów Jego Cesarskiej Mości, i Szósty—Borodinskim Lejb-Strzelców Jego Cesarskiej Mości. Pułk Lejb-Kirasyerów Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu, ma się odtąd nazywać pułkiem Lejb-Kirasyerów Jej Cesarskiej Mości. Pułk Kirasyerów Jej Cesarskiej Wysokości Cesarzewiczowej, ma się odtąd nazywać pułkiem Kirasyerów Jej Cesarskiej Mości. Pułk Atamański Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu, ma się odtąd nazywać pułkiem Lejb-Atamańskim Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu. Pułk Ułanów Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Xięcia Mikołaja Alexandrowicza, ma się odtąd nazywać pułkiem Ułanów Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu. Jego Cesarska Mość raczy i nadal liczyć się po dawnemu w pułkach: Lejb-Kirasjerów Jej Cesarskiej Mości i Lejb-Atamańskim Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu.

Mianowani zostali: Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Następca Tronu Mikołaj Alexandrowicz, Atamanem wszystkich wojsk Kozackich. Członek Rady Państwa, Jenerał-Adjutant, Jenerał-Jazdy Hrabia *Rüdiger*, Główno-dowodzącym Korpusami Gwardyjskiemi i Grenadjerskim, z pozostawieniem przy obowiązkach Członka Rady Państwa i w godności Jenerał-Adjutanta. Jenerał-Lejtnanci: *Jurjewicz*, i zostający przy Ich Cesarskich Wysokościach: Wielkim Xięciu Cesarzewiczu Następcy Tronu Mikołaju Alexandrowiczu, oraz Wielkich Xiążętach: Alexandrze Alexandrowiczu i Włodzimierzu Alexandrowiczu, *Zinowjew*, oba Jenerał-Adjutantami Jego Cesarskiej Mości. Do Orszaku Jego Cesarskiej Mości: Pełniący obowiązki Jenerał-Kwatermistrza Korpusów Gwardyjskich i Grenadjerskiego, Jenerał-Major Sztabu Jeneralnego Gwardji *Żukowski 3ci*. Pełniący obowiązki Deżurnego Jenerała Korpusów Gwardyjskich i Grenadjerskiego, Jenerał-Major *Jafimowicz 3ci*; obaj z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach. Fligel-Adjutantami Jego Cesarskiej Mości: z pułku Kawalergardów Jej Cesarskiej Mości: Pułkownik *Samsonow 3ci* i Rotmistrz Xiążę *Bariatyński*. Z pułków Lejb-Gwardji: Huzarów Jego Cesarskiej Mości: Pułkownik Hrabia *Lambert* i Rotmistrz *Slepcow*. Preobrażeńskiego Pułkownicy: Hrabia *Adlerberg 2gi* i *Merder*. Pawłowskiego, Pułkownik *Patkul 2gi*. Ekwipażu Gwardji, Kapitan klassy 2ej Xiążę *Golicyn 1szy*. Zostający przy Jego Cesarskiej Wysokości Wielkim Xięciu Włodzimierzu Alexandrowiczu, Pułkownik Sztabu Jlnego Gwardji *Koznakow*, z pozostawieniem przy Jego Cesarskiej Wysokości.

Rozkazy Ministra Wojny.

St. Petersburg, 19go Stycznia 1855 roku.

N. N. 31szy i 32gi.

Najjaśniejszy Cesarz Najwyżej Rozkazać raczył: na wszystkich przedmiotach do umundurowania służących, na których powinna być cyfra Jego Cesarskiej Mości, mieć lit: A. i pod nią liczbę Rzymską II.

Tę Najwyższą Wolę podaję do wiadomości Wydziału Wojennego, dla należytego jej wypełnienia.

Z powodu skonu Najjaśniejszego w Bogu spoczywającego Cesarza Mikołaja Igo, Najjaśniejszy Pan Najwyżej rozkazać raczył: wszystkie wojska mają przywdziać, począwszy od 20go b. m., grubą żałobę.

Tę Najwyższą Wolę podaję dla jej wykonania do wiadomości Wydziału Wojennego, nadmieniając, że o podziałach w noszeniu żałoby, wydany zostanie osobny rozkaz. Podpisał: Jenerał-Adjutant

Xiążę *Dolgorukow 1szy*.

Czytamy w Pszczole Północnej artykuł następujący:
Dzień 18ty Lutego 1855.

Płacz, Rodzino Ruska! Nie masz już Ojca.

Wielki, mądry, sprawiedliwy, pobożny NAJJAŚNIEJSZY CESARZ MIKOŁAJ PAWŁOWICZ, przeniósł się z woli Bożej z życia doczesnego do wiecznego, i w miejsce korony ziemskiej, przywdział koronę niebieską.

Wieść o JEGO chorobie była tak nagła, a wiadomość o JEGO skonie tak niespodziana, że wzbraniamy się temu uwierzyć, i zapytujemy jeden drugiego: czy to nie sen?

Nie, to nie sen! Nie ma już naszego dobrego, kochającego naród i przez tenże ukochanego CESARZA MIKOŁAJA. Już nie ujrzymy JEGO jasnego oblicza, JEGO uprzejmego uśmiechu, nie usłyszymy znanego nam głosu JEGO, nie będziemy mieli szczęścia spotykać Go zdrowego, to wesołego, to zadumanego, lecz zawsze uprzejmego i łaskawego.

Ukochany CESARZ nasz był ulubionym synem Niebios, które go obdarzyły przymiotami zewnętrznymi i wewnętrznymi. Był ON kształtny, wysokiego wzrostu, piękny, okazały, a obok tego odznaczał się prostotą i niewymuszonością. Duszę zaś miał poczciwą, prostą, szczerą, prawdę lubiącą, pełną ufności w ludzkość pomimo gorzkich w życiu Monarszem zawodów, i wśród doświadczeń i cierpień pełną wiary w Boga serca nasze znającego. Ta wiara, ta pobożność, dodawały naszemu CESARZOWI męztwa i nieustraszoności, któremi zadziwiał i swoich i obcych: Nie obawiał się ON żadnego niebezpieczeństwa i chodził bezbronnie i bez strachu wśród samych wrogów; z odwagą zapaśnika chrześcjańskiego, rzucił się w sam środek strasznej i niewiadomej choroby epidemicznej, albowiem należało uspokoić lud JEGO i pokrzepić go nadzieją; ze stałością, godną CESARZA Rossyjskiego, uśmierzył jednym dźwiękiem swego głosu burze tłumu nierozsądnego. Toż samo uczucie nieograniczonej miłości Boga i wykonywania wszystkich JEGO przykazań, wmawiało w NIEGO potrzebę tej zadziwiającej czynności, tej gorliwości w wykonywaniu powinności, jakiej przykładu nie znajdujemy, i która uświetnia całe trzydziesto-letnie panowanie JEGO. Powiem poprostu: jakżeby szczęśliwą była Rossja, gdyby każdy z nas pełnił choć na wpół tak swą powinność, jak ją pełnił Błogiej pamięci CESARZ! My, ludzie prywatni, mamy rozmaite do tego pobudki: chęć otrzymania nagrody i odznaczenia się, lub obawę odpowiedzialności. Dla NIEGO zaś pobudkami byli: Bóg, sumienie i Rossja! Skutkiem naturalnym tego świętego wykonywania obowiązków z JEGO wysokiem powołaniem połączonych, była sumienna sprawiedliwość, którą odznaczał się każdy JEGO krok na drodze życia i panowania. Będąc dla samego Siebie surowym, spodziewał się i wymagał od drugich wypełnienia ich obowiązków, i cieszył się szczerze widząc w ludziach zasługi, zalety, wierną służbę i poświęcenie się, oraz hojnie i stosownie nagradzał ich! Wieńcem wszystkich tych szczęśliwych przymiotów człowieka i CESARZA, była prawość JEGO myśli i postępków, stałość w zachowywaniu raz przyjętych zasad i bohaterska wspaniałomyślność. Całe życie JEGO jest tego dowodem, i zbytecznem byłoby przytaczać przykłady, których jest tak wiele.

Wśród nieszczęść, jakiemi Opatrzność dotykała Rossję, wystarczał ON na wszystko. Wszędzie był pierwszym, wszędzie wodzem, obrońcą, pocieszycielem. W NIM spoczywały wszystkie nadzieje i życzenia Rossji. W ciągu ostatniego półtora roku życia JEGO, spodobało się BOGU dopuścić na Rossję groźną wojnę, wywołaną chytrością, zazdrością i bezbożnością, przeciw niepamięci uraz, prawdzie i Wierze Chrystusa. Świat cały widział, a Rossja czuła, jak ON działał nieustraszenie, niezachwianie, z mocnem postanowieniem, a obok tego uczciwie i wspaniałomyślnie, brzydząc się nieszczerością i chytrością i gotowym będąc zawrzeć pokój, byleby takowy był zgodny z honorem Rossji.

Wznieśmy do Najwyższego gorące modły za te dary mądrości i dobroci, zesłane naszemu błogosławionemu Władzcy! Wznieśmy modły za spokój duszy, która żyła na ziemi dla szczęścia swych bliźnich, swych poddanych! Oby MIKOŁAJ był pośrednikiem naszym u Tronu Przedwiecznego, i wówczas błogosławieństwo Boże zejdzie na ukochanego Syna JEGO i wszystkie ukochane dzieci wielkiej JEGO Rodziny.

Przez Rozkaz CESARSKI na dnia 20 Lutego, do Wydziału Wojennego wydany, Jenerał-Adjutant, Admirał Xiążę *Menszykow*, z powodu nadwątlonego zdrowia, stosownie do własnej jego prośby zostaje uwolniony od obowiązków: Głównodowodzącego Wojennemi Lądowemi i Morskiemi siłami, w Krymie znajdującemi się, Naczelnika Sztabu Głównego Marynarki JEGO CESARSKIEJ MOŚCI i Finlandzkiego Jenerał-Gubernatora, z pozostawieniem przy obowiązkach Jenerał-Adjutanta i Członka Rady Państwa. Głównodowodzący Armją Południową, Jenerał-Adjutant, Jenerał-Artyllerji Xiążę *Gorczakow 2gi*, mianowany Głównodowodzącym Wojennemi Lądowemi i Morskiemi siłami, w Krymie znajdującemi się, ze wszystkiemi prawami, władzą i prerogatywami, Głównodowodzącemu Armją w czasie wojny udzielonemi, z pozostawieniem oraz Głównodowodzącym Armją Południową. Dowódca 5 Korpusu Piechoty, Jenerał-Adjutant, Jenerał Piechoty *Lüders 1szy*, mianowany Dowodzącym Armją Południową, pod głównem zwierzchnictwem Głównodowodzącego Jenerał-Adjutanta Xięcia *Gorczakowa*, z prawami Dowódcy Oddzielnego Korpusu w czasie wojny.

W Imiennym JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Ukazie NAJWYŻSZYM, wydanym do Rządzącego Senatu d. 19 Lutego, za własnoręcznym JEGO CESARSKIEJ MOŚCI podpisem wyrażono: »Dla poczynienia stosownych przygotowań do pogrzebu zwłok w Bogu spoczywającego Najukochańszego Ojca NASZEGO CESARZA MIKOŁAJA PAWŁOWICZA, w Soborze Petropawłowskim, ustanowiliśmy Komissję Żałobną, której członkami, pod prezydencją Naczelnego Marszałka, Rzeczywistego Radcy Tajnego Gurjewa, rozkazujemy być: Wielkiemu Mistrzowi obrzędów Hr: Borch, sprawującemu urząd Marszałka Dworu Xięciu Koczubejowi, Rz: Radcy Stanu Chitrowo, i Rz: Rad: Sta: Popow. Ceremonjał pogrzebu i wszystkie odnoszące się do tego rozporządzenia Komissji, mają być przedstawione NAM do potwierdzenia; na początkowe zaś wydatki wydać tejże Komissji ze Skarbu Państwa ośm tysięcy rubli srebrem, pozostawiając jej prawo zażądania

potrzebnej liczby urzędników i służby od rozmaitych władz, stosownie do jej uznania."

Ogłoszenie, jakim porządkiem po JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, błogosławionej i wiecznej sławy godnym pamięci, Wielkim MONARSZE CESARZU MIKOŁAJU PAWŁOWICZU, ma być noszoną żałoba sześciomiesięczna, rozdzielona na cztery perjody (kwartały), licząc każdy po sześć tygodni, od 18go Lutego 1855 roku.

Pierwszy, drugi, trzeci i czwarty kwartał, JEGO CESARSKA MOŚĆ i ICH CESARSKIE WYSOKOŚCI WIELCY XIĄŻĘTA raczą przywdziać grubą żałobę, na zasadzie Najwyżej konfirmowanego artykułu wojskowych dotyczącego, skoro JEGO CESARSKA MOŚĆ i ICH CESARSKIE WYSOKOŚCI raczą nosić mundury wojskowe. NAJJAŚNIEJSZE CESARZOWE raczą nosić grubą żałobę; wełnianą żałobną suknię Russką z kołnierzem; rękawy długie, około rękawów plerezy, na szyi stosowny płaski kołnierzyk z plerezami, a ogon od sukni czteroarszynowy, na głowie strój z krepy czarnej z czarną szeroką przepaską i podwójnym woalem żałobnym—jeden z ogonem a drugi krótszy; rękawiczki, wachlarz, pończochy i trzewiki czarne; a kiedy ICH CESARSKIE MOŚCIE raczą się zbliżyć do zwłok JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, oraz w dzień pogrzebu, wtedy raczą mieć na głowie wielki krepowy woal, tak aby zakrywał cały ubiór. ICH CESARSKIE WYSOKOŚCI WIELKIE XIĘŻNE mają ten sam ubiór, z tą różnicą, że ogony ICH sukni powinny być długie tylko na trzy arszyny.

Kwartał drugi: NAJJAŚNIEJSZE CESARZOWE i ICH WYSOKOŚCI raczą nosić takąż suknię Russką z plerezami, zupełnie podobną do pierwszej; podobnież i strój głowy z odjęciem przepaski i jeden żałobny kapiszon.

ICH CESARSKIE MOŚCIE i ICH WYSOKOŚCI przez trzeci kwartał raczą nosić: Suknię Russką z sukna czarnego, bez plerezów, bez kołnierza, kroju zwyczajnego, z krótkiemi rękawami, z białemi krepowemi mankietami; na głowie mały czepeczek z wązkim zębem, rękawiczki, wachlarze i trzewiki czarne.

Przez pierwsze trzy tygodnie kwartału czwartego ICH CESARSKIE MOŚCI i ICH CESARSKIE WYSOKOŚCI raczą nosić małą żałobę: jedwabną czarną suknię, na głowie strój z białej krepy, a wachlarze i rękawiczki białe.

Przez ostatnie trzy tygodnie pół żałobę: czarną suknię jedwabną, na głowie koronki i czarne wstążki.

Damy czterech klass pierwszych.

W pierwszym kwartale mają nosić suknię Russką żałobną z sukna czarnego, rękawy do niej dowolne, z kołnierzem; na szyi stosowny płaski kołnierzyk z plerezami, szerokości: dla pierwszych dwóch klass na półtora werszka, a dla trzeciej i czwartej klassy na werszek; na głowie strój z czarnej krepy, z czarną, wązką przepaską; wachlarze, rękawiczki, pończochy, trzewiki czarne; ogony u sukien mają mieć dwie pierwsze klassy po dwa arszyny, 3cia klassa półtora arszyna, a 4ta klassa jeden arszyn, wszystkie zaś cztery klassy, skoro znajdować się będą przy zwłokach JEGO CESARSKIEJ MOŚCI i w dzień pogrzebu, winny mieć wielkie żałobne woale; kiedy zaś z dworu wyjeżdżać mają, wtedy przywdzieją czarne woale z krepy czarnej, któreby im twarz zakrywały. Piąta, szósta i siódma klassa, nosić mają takąż suknię i plerezy, szerokości na trzy ćwierci werszka; damy klassy ósmej, czarną zwykłą suknię.

W drugim kwartale należy nosić: Suknię Russką z sukna gładkiego czarnego bez plerezów i bez kołnierzy; na głowach stroje czarne z wązkim zębem, bez kapiszona żałobnego, pończochy, wachlarze i rękawiczki białe.

W trzecim kwartale mają nosić małą żałobę: Suknię jedwabną, na głowach stroje białe, z krepy białej a wstążki czarne.

W kwartale czwartym mają nosić półżałobę: Suknię Russką i jupki jedwabne, czarne; na głowie koronki, i przez pierwsze trzy tygodnie, wstążki czarne z białem, a przez ostatnie trzy tygodnie, wstążki kolorowe.

Garderobianym ICH CESARSKICH MOŚCI dozwala się nosić żałoba tak, jak w klassie szóstej.

Mężczyźni.

Urzędnicy cywilni przy mundurach noszą grubą żałobę, według przepisów ogólnych; przy frakach mundurowych, mają krepę na lewym rękawie i około kapelusza.

Podczas pierwszego i drugiego kwartału dygnitarze klass pierwszej i drugiej, mają karety i sanki obite kirem, bez herbów, a w domach każą obijać kirem jeden pokój.

Dygnitarze klass pierwszej, drugiej, trzeciej i czwartej, w tychże perjodach mają dla lokajów liberję czarną, kaftany dla kuczerów i forysiów z sukna czarnego, oraz czapki i pasy czarne.

Wyżej pomienionej żałoby używać mają i ci Kawalerowie Dworu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, którzy nie należą do klass pierwszych.

Urzędnicy klass piątej, szóstej i siódmej, również mogą mieć czarną liberję dla lokajów.

Trzeciego kwartału obicia czarne z pokojów i karet, a liberja z służących, zdejmuje się.

Wszystkim innym osobom płci męzkiej i żeńskiej, jakiegobądź stanu, pozwala się chodzić podczas żałoby w zwyczajnym czarnym ubiorze.

Wojskowi noszą żałobę według oddzielnego przepisu.

Podpisał: Naczelny Marszałek Hrabia *A. Guriew.*

Wiadomości z Krymu.

Jenerał-Adjutant Xiążę Menszykow donosi, że w nocy z 9 (21) na 10 (22) Lutego, przed lewem skrzydłem warowni Sewastopolskich, na pochyłości Sapun-góry stanowiącej prawy brzeg Kilen-bałki, wzniesiona przez nas została reduta dla przeciw-stawienia nowej przeszkody posuwaniu się robót oblężniczych. Przedsięwzięcie to dokonane zostało tak niespodzianie, że nieprzyjaciel nie zdołał sprzeciwić się nam i postawszy całą noc pod bronią, o świcie dopiero począł strzelać do naszych sztucerowych.

We dwa dni potem, w nocy z 12 (24) na 13 (25) t. m., nieprzyjaciel odważył się atakować znacznemi siłami wspomnioną redutę, lecz atak jego został w świetny sposób odparty przez pułki piesze Selengiński i Wołyński, dowodzone przez Jenerał-Majora Chruszczowa. Według zeznań jeńców, nieprzyjaciel stracił w zabitych i rannych około 600 ludzi, w tej liczbie około 340 samych żuawów. U nas zabito 67 niższych stopni, ra-

niono zaś i kontuzjonowano: 7 Ober-Oficerów i 205 niższych stopni.

Działania oblegających przeciw warowniom Sewastopolskim były w ostatnich czasach nader słabe; roboty zaś zimowe wstrzymane zostały.

W okolicach Eupatorji, po silnym rekonesansie dokonanym 5 (17) Lutego przez Jenerał-Lejtnanta Chrulewa, nic nowego nie zaszło. (Ruski Inwalid).

Najwyższym Rozkazem, do Wydziału Cywilnego, z d. 13 Lutego, Zostający przy Namiestniku Królestwa Polskiego, Rzeczywisty Rądca Stanu *Oczkin*, posunięty został, za odznaczenie się w służbie, do rangi Radcy Tajnego, z pozostawieniem przy Namiestniku.— Dyrektor Kancellarji Komissji Rzą: Spraw W. i Duch: Królestwa Polskiego, Rzeczywisty Radca Stanu *Starynkiewicz*, mianowany został Starszym Urzędnikiem Własnej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancellarji Sekretarjatu Stanu tegoż Królestwa.

W d. 9 Lutego, w Bogu spoczywający Wiekopomnej pamięci N. Cesarz Mikołaj, posunąć raczył w liczbie innych, do rangi Asessora Kollegjalnego, Radcę Honorowego *de Mohrenheim*, Drugiego Sekretarza Ambassady Cesarskiej w *Wiedniu*.

JO. *Maxymiljan-Karol*, Xiążę *Tour* i *Taxis*, dziś z rana opuścił *Warszawę*, udając się w dalszą podróż do *Petersburga*.

Do tejże stolicy wyjechał JW. Hr. *Rechberg*, Szambelan i Fligel-Adj: N. Króla *Bawarskiego*.

JW. Jenerał-Adjutant Jenerał-Lejtnant JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, *Mansurow*, przybył z *Bruxelli* do *Warszawy*.

JW. Rz: R. Tajny Leon Hrabia *Potocki*, wyjechał wczoraj z *Warszawy* do *Neapolu*.

Jan *Karwowski*, Radca Dworu, b. Dyrektor Instytutu Szlacheckiego, Kawaler Orderów: Śtej Anny i Śgo Stanisława klassy IIgiej i Znaku nieskazitelnej służby, przeżywszy lat 58, po ciężkiej chorobie, wczoraj przeniósł się do wieczności. Pozostała Żona wraz z Dziećmi, zaprasza Krewnych, Przyjaciół i Znajomych, na żałobne Nabożeństwo, jutro o godz: 9tej z rana, w Kościele XX. *Reformatów* odbyć się mające; a o godz: 3ciej po południu, na wyprowadzenie zwłok, w tymże dniu i z tegoż Kościoła, na smętarz *Powązkowski*.

Franciszek *Seydlitz*, Artysta Muzyki, przeżywszy lat 25, po ciężkiej słabości, wczoraj zakończył życie. Pozostali Rodzice, Brat i Siostry, zapraszają Krewnych i Przyjaciół na wyprowadzenie zwłok, jutro o godzinie 5tej po południu, z Kościoła dolnego Śgo Krzyża, na smętarz *Powązkowski*.

Znakomici *Europejscy* Artyści, PP. Henryk i Józef *Wieniawscy*, już wrócili, jak to zapowiedzieliśmy, do *Warszawy*, i stanęli w hotelu *Rzymskim*.

P. Apolinary *Kątski*, Solista Skrzypek JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, opuścił miasto tutejsze, udając się do *Petersburga*.

Kurs wczorajszy: za *pół-imperjały*, żądają rs. 5 kop: 35½; za *obligi Skarbowe* oprócz kuponu, żądają rs. 78 kop: 16, wartość kuponu rs. 1 kop: 84⁴/₉; *za listy zastawne* IIIgo Okresu oprócz kuponu, żądają rs. 15 kop: 16, wartość kuponu kop: 14; za nową *Rossyjską* pożyczkę z r. 1854, żądają rs. 93 kop: 12, wartość kuponu rsr. 2 kop: 13⁸/₉.

Anglja. — Jenerał *Vivian* z armji *Madrasu*, został mianowany dowódzcą kontyngensu *tureckiego*, który liczyć będzie 20,000 ludzi, i oddanym zostanie pod dowództwo Oficerów *Wschodnio-Indyjskich*. — Admirał *Napier* pisze broszurę, w której dowodzi, że głównie to rząd stawiał mu zawady, dla których nie mógł nic ważniejszego zrobić na *Baltyku*.— Inżenjerowie zwiedzali znowu brzegi *Szkocji*; postanowiono wznieść fortyfikacje w punktach bardziej odkrytych. (J. de St. P.)

Z *Melbourne* (w *Australji*) otrzymane wiadomości z dnia 16 Grudnia, donoszą, że spokojność w *Ballarat* przywróconą została. (Ind: Belge).

Austrja.— Po otrzymaniu Manifestu zwołującego w *Rossji* pospolite ruszenie, w *Wiedniu* odbyły się konferencje wojenne pod prezydencją Feldzeugmejstra Barona *Hess*; znajdowali się na nich, Jenerałowie *Letang* i *Crawford*. (J. de St: Pet:).

Cesarz zatwierdził nowy szyk wojenny wojsk, który ma być przeprowadzonym do 15go Marca. Dwa pułki natychmiast mają ruszyć z *Włoch* do *Styrji*. Pułk 49 z *Medyolanu* uda się do *Pragi*, pułk 16ty z *Wiednia* wyślą do *Siedmiogrodu*. Ciągle pracują nad powiększeniem i wydoskonaleniem artylerji; do 1go Marca wszystkie pułki piechoty mają otrzymać nowe karabiny. Transporta amunicji wyruszają ciągle do granicy i do Xięztw *Naddunajskich*. (J. de St: Pet:).

Francja. *Paryż 28go Marca.* — Przygotowania do podróży Cesarza nie ustają; Prefekt pałacu P. *Merle*, udał się do *Marsylji*; 3,000 gwardji ma Cesarzowi towarzyszyć. Armję *Paryża* powiększyć mają o dwie dywizje. — Pomiędzy *Francją* i *Prusami*, nowe zaszły trudności z powodu art: 5go traktatu Grudniowego; *Prusy* nie chcą przyjąć żadnego warunku, któryby doprowadził do postawy zaczepnej względem *Rossji*. — Podróż Cesarza do *Krymu*, zależy od wypadku ataku stanowczego, który zamierzają wykonać przeciw *Sewastopolowi*; tylko w razie pewności powodzenia, *Ludwik-Napoleon*, udałby się na miejsce dla kierowania dalszemi działaniami.— Ogłoszono już w *Monitorze*, mianowanie Jenerała *Ochsenbein*, Dowódzcą 2ej legji zagranicznej. — Jenerał *Niel* otrzymał rozkaz pozostania w *Krymie*.— Dzienniki *Lyońskie*, zapowiadają w tym tygodniu wyruszenie 2ch nowych dywizji. (J. de S.P.)

Niemcy. — Z powodu dekretu federalnego z 8 Lutego, postawienie armji na stopie wojennej czynnie przeprowadzają nie tylko w 4ch Królestwach, ale i w obu *Hessjach*, *Baden*, *Nassau*, w Xięstwach *Saskich*, miastach wolnych etc. Kontyngens *Hamburgski*, bardzo zaniedbany, najwięcej podobno da do roboty. (J. de St. Pet:).

Prusy. — *Korrespondcja Pruska*, zaprzeczyła pogłosce, że *Prusy* zobowiązały się względem Mocarstw *Zachodnich*, wystawić armję z 100,000 ludzi, na swej wschodniej granicy. (J. de St. Pet:).

Dziś rano zimna stopni 1. Wczoraj w południe ciepła 2.
Dziś rano wysokość wody na *Wiśle* stop 14 cali 10.

W Drukarni Kurjera Warsz:— Wolno drukować d. 5 (17) Marca 1855 r.— Starszy Cenzor, F. *Sobieszczański*.